

ಮೂಲ ಸುಗಟೂರಿನ ಪಾಠೀಗಾರರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ: ಒಂದು ಅವಶೋಕನ

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ್ಯ. ವಿ. ಬಿನ್‌ ವೆಂಕಟೇಶಪ್ಪ*

*ರಾಜ್ಯ ಅರಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮುರಸ್ಸುತ್ತರು, ಗೌತಮನಗರ, ಬಂಗಾರಪೇಟೆ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣಗಳು, ಗುಡಿಗೊಳಿಗಳು, ರಾಜಮನೆತನಗಳು, ಸಾಮಂತರು, ಪಾಠೀಗಾರರು ಆಳಿದಂತಹ ನಾಡು ಅವಿಭಜಿತ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಆಳಿದಂತಹ ಪಾಠೀಗಾರರು ಆಡಳಿತದ ವ್ಯೇಶಿರಿ, ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅವರು ಹಲವಾರು ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಸುಗಟೂರಿನ ಪಾಠೀಗಾರರು ಒಬ್ಬರು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಾಠೀಗಾರರ ಆಳಿಕೆಯು ಆರಂಭವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜಮನೆತನಗಳು, ಸಾಮೃಜ್ಯಗಳ ಅವನತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸುಗಟೂರಿನ ಪಾಠೀಗಾರರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷಿಳಿಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾದಗಳು (Keywords) ಸುಗಟೂರಿ, ಪಾಠೀಗಾರ, ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಜಿಕ್ಕಿತಿಪ್ಪರಾಯ, ರಾಮಸಮುದ್ರಂ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಚಿನ್ನದ ನಾಡು ರೇಷ್ಟೆ, ಮಾವಿನ ಬೀಡು, ಹಾಲಿನ ಹೊಳೆ ಹರಿಸುವ ಹೈನುಗಾರಿಕೆಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ನಾಡು, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹಾಗೂ ತರಕಾರಿಗಳ ಬೆಳೆಯುವ ಬೀಡು, ಕನ್ನಡಾಂಬೆಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕರುನಾಡಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಾಫವನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಭೂಪಟಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆಯ ಭೂಗಭ್ರದಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಾಕಾರದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಚಿನ್ನದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತರೆಯ ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿರುವ ನಾಡು ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಇತಿಹಾಸದ ಮುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಶಿರುಗಿಸಿದಾಗ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಸಿಂಧೂ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಹರಪ್ಪ-ಮೊಹೆಂಜೋದಾರೋಗಳಿಗೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದಗಳಿಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳು ದೊರೆತಿವೆ ಎಂದು 1928ರ ಹಿಂದೆಯೇ ಜಾನ್ ಮಾರ್ಫಲ್ ತಕ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಶಿಲಾಯುಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಕನ್ನಡಿಕದ ಗಡಿಭಾಗದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದ್ದು, ಆಂಧ್ರ-ತಮಿಳನಾಡು ನೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಸುಮಾರು 3969 ಚ.ಕ.ಮೀಗಳಾಗಿವೆ. ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ-ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಪಕ್ಷಿಮಕ್ಕೆ-ಬೆಂಗಳೂರು, ಉತ್ತರಕ್ಕೆ-ಅನಂತಪುರಂ, ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ-

Please cite this article as: ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ್ಯ.ವಿ. ಬಿನ್‌ ವೆಂಕಟೇಶಪ್ಪ. (2023). ಮೂಲ ಸುಗಟೂರಿನ ಪಾಠೀಗಾರರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ: ಒಂದು ಅವಶೋಕನ. ಪ್ರತಿಷಂಧ: ಮಲ್ಲಿದಿಸಿಲ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರೀಸಚರ್ಸ್ ಜನರಲ್ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಷತ್ತಾದ್ಯಾದಿ, 5(1). ಪು.ಸಂ.68-75.

ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದು ಯಾವುದೇ ಭೇದ-ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂಪರ್ಕದ ಸೇತುವೆ ಈ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೊಡಿರುವ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣಗಳು, ಗುಡಿ ಗೋಪುರಗಳು, ರಾಜಮನೆತನಗಳು, ಸಾಮಂತರು, ಪಾಳೇಗಾರರು ಆಳಿದಂತಹ ನಾಡು ಅವಿಭಜಿತ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಆಳಿದಂತಹ ಪಾಳೇಗಾರರ ಆಡಳಿತದ ವೈಲಿರಿ, ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅವರು ಹಲವಾರು ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಸುಗಟೂರಿನ ಪಾಳೇಗಾರರು ಒಬ್ಬರು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಾಳೇಗಾರರ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಆರಂಭವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜಮನೆತನಗಳು, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಅವನತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ 16ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದಲೇ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಕಡೆ ಪಾಳೇಗಾರರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಸಮರ್ಥ ಪಾಳೇಗಾರರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತ ಸಮರ್ಪಕ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಪ್ರಗತಿಯು ಸಹ ಕಂಡು ಬಂದಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಪಾಳೇಗಾರರ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಆಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಲವಾರು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದಂತಹ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಅದೆಷ್ಟೇ ಶಾಸನಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಶಾಸನಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಗಟೂರಿ, ತಾಡಿಗೋಳ, ಹರವನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ, ಗುಮ್ಮನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೆರ್ಕೋರ್ ಪಾಳೇಗಾರರಾದ ಆವಣಿ, ಹೊಸಕೋಟಿ, ದೇವನಹಳ್ಳಿಯ ಪಾಳೇಗಾರರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ನಾಡಪ್ರಭುಗಳಿಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಮೂಲಸಂತತಿಯ ಸುಗಟೂರಿನ ತಮ್ಮೇಗೌಡ ಅಥವಾ ತಮ್ಮೇಗೌಡರವರ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವರ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಕೋಲಾರ, ಮುಳಭಾಗಿಲು, ಹೊಸಕೋಟಿ, ಶೀಡ್ಲಫಟ್ಟ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿತ್ತು. ಈ ಪಾಳೇಗಾರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕ್ರಿ.ಶ.1451ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.1669ರವರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಅನೇಕ ಶಾಸನಗಳು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿವೆ.

ಸುಗಟೂರಿನ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇವರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಐತಿಹ್ಯಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಗಟೂರಿನ ಪಾಳೇಗಾರರು ಪಾಲಾರ್ ನದಿಯ ಬಳಿ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ವಡೇರಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದ ವಿಜಯಮರ್ಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ದೇವಪ್ಪಗೌಡನನ್ನು ಮೂಲಪುರುಷ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶಾಸನಗಳು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ದೇವಪ್ಪಗೌಡರು ಕಂಚಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೇಗೌಡ ಮತ್ತು ಬಯ್ಯಮ್ಮರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋದ ಕಂಚಿಯ ರಾಜನು ಅವಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗ ಬಯಸಲು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದ ದೇವಪ್ಪಗೌಡ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರು, ಬಂಧುಮಿತ್ರರೂ, ಉರಿನವರೆಂದಿಗೆ ಉರನ್ನು ತೈಸಲು ನಿಧನರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕುಟುಂಬ, ಬಂಧುಮಿತ್ರರೂ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಉರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಆ ಉರು ಬೇಲಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿದ್ದರಿಂದ ಉರಿಗೆ ಸುರಗುತ್ತಲಿಯಾರು ನಂತರ ಸುರಗುತ್ತಲಾರು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಸುಗಟೂರು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಜನರ ಆಡುಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಚಿಯ ಬಳಿ ಯಣಮಂಜಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಐದು ಜನ ಸಹೋದರರು ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ರಣಭ್ಯೇರೇಗೌಡನ ಮಗಳಾದ ದೊಡ್ಡಮೃಳ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಪಾಠೀಗಾರನ ವಕ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಮನೆತನದ ಹೆಸರು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ರಣಭ್ಯೇರೇಗೌಡ ಮತ್ತು ಅವನ ಪರಿವಾರದವರು ಉರನ್ನು ತೈಟಿಸಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಪಾಲಾರ್ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಆವತಿ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದರಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಧನಧಾನ್ಯದಿ ನಿಧಿಗಳಿಂದ ಹೊಸ ನಾಡೋಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ ಆವತಿ ನಾಡ ಪ್ರಭುಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಐತಿಹ್ಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕಂಚಿ ಸಮೀಪದ ಮದ್ದಾಪುರದ ಸೀತಾಗೌಡ ಎಂಬುವವನು ತನ್ನ ನೆರೆ ಹೋರೆಯವರೋಂದಿಗೆ ಜಿತ್ತಾರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಾರಿಗೆಪಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ವಾಸವಿದ್ದು, ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ.1520ರಲ್ಲಿ ಸುಗಟೂರಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಕೋಟಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ನಂತರ ಇವನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ತಿಮ್ಮಯಗೌಡನೆಂಬುವನು ಕೋಲಾರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನೆಂಬ ಮಾಹಿತಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಮೌಲಿಕಗಳ ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಐತಿಹ್ಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆವತಿ ನಾಡಪ್ರಭುಗಳ ಸೋದರನಾದ ತಮ್ಮೇಗೌಡ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಸುಗಟೂರು ನಾಡಪ್ರಭು ಎಂದನೆಸಿಕೊಂಡನೆಂದೂ ಸುಗಟೂರು ಬಳಿ ಗುಪ್ತನಿಧಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನಾದರೂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಡ್ಡಿಯಂಟಾಗಿ ಮುಂದೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ವಿರುದ್ಧ ಕೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ಸಾರ್ವಭಾವೀನ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ "ರಾಯಲು" "ಬಿಕ್ಕರಾಯ" ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸದ ಮುರಾವೆಗಳಿಂದ ಸುಗಟೂರು ಪಾಠೀಗಾರರ ಮೂರಿಕರು ಕಂಚಿ ಕಡೆಯಿಂದ ವಲಸೆ ಬಂದರೆಂಬ ಅಂಶ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪಾಠೀಗಾರರು ಮೂಲತಃ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಂಗಾರಪೇಟೆ ಮತ್ತು ಮುಳಬಾಗಿಲಿನ ಪ್ರದೇಶದವರಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ದಂತಕಥೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪೂರ್ವ ಮಧುರ ನಗರವನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ರಂಗರಾಜನ್ ಎಂಬ ರಾಜ ದ್ವಾರಾ ಭಾಗವನ್ನು ಆಳ್ಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಇವನ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಗೊಂಗಾಡಿ ದೇವಪ್ರ, ಕೆಂಪನಂಜೇಗೌಡ, ಬ್ಯಾರೇಗೌಡ ಎಂಬುವವರು ತಮ್ಮ ತಂಡಯ ಆಸ್ತಿಯ ಸಮಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ರಂಗರಾಜನ್ನಾನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ತಿರಸ್ತರಿಸಿದ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೊಂದು ಇದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ವಿಫಲಗೊಂಡ ತಮ್ಮಂದಿರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇಶಾಂತರ ವಲಸೆ ಹೋದರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಂತಹ ಮೂವರು ತಮ್ಮಂದಿರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಟವ್ಯಂದವರೋಂದಿಗೆ ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜನ ವಿಜಾನೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುಹೊಡೆದು 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಮುಕುಟರತ್ತ ಕೇರಿಟ, ವಜ್ರ ವೃಷ್ಣಿರ್ಜಲ, ನೂರು ಕುದುರೆಗಳು, ಹಾಗೂ ಆನೆಗಳೋಂದಿಗೆ ಕಾಂಚಿಪುರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಕೋಲಾರದ ನೆರೆಯ ವಿಜಯಮುರವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ನಂತರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಯ ಆಳ್ಳಿಕೆಯ ಸಣ್ಣ ಪಾಠೀಗಾರನಾದ

ಗಭರ್ಸುವಿ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಗಟೂರು ಅಥವಾ ಸುವಿದವೂರು (ಸಿರಿಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೃಷಿಯನ್ನೊಂದಿದ, ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುವಿ-ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಉರು) ಇದೇ ಸುಗಟೂರಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟ ಮೂರು ಜನ ತಮ್ಮಂದಿರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಈ ನಗರವೇ ಇಂದಿನ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುಗಟೂರು ಆಗಿದೆ. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಗಭರ್ಸುವಿ ಎಂಬ ಪಾಠೀಗಾರನು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸನಿಗೆ ಪೆನುಗೊಂಡ ಪಾಲಕರು ಆದ ವೆಂಕಟಪತಿ ಮಹಾದೇವರಾಜರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು.

ಪೆನುಗೊಂಡ ರಾಜನು ಗಭರ್ಸುವಿಯನ್ನು ಸಲಹೆಗಾರನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಜ್ಯೇಶ್ವರೋಜನ ಮಗನಾದ ಮುತ್ತೇಗೌಡನ ಮಗ ಸೀತಾಭೂಪತಿಯನ್ನು (ಮುರಸಗೌಡ) ಸುಗಟೂರು ಪಾಠೀಯಗಾರರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸುಗಟೂರು ರಾಜರ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಹರಿಹರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ.1377 ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.1404ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿನ ದೊರೆತ ನಾಗಣ್ಣ ಒಡೆಯನ ಮಗನಾದ ದೇವಯ್ಯ ಒಡೆಯನೆಂಬವನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಂಶವು ಹಾಗೂ ದೇವಪ್ಪಗೌಡನು ಮೂಲ ಮರುಷನೆಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೊಸಕೋಟಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಶಾಸನವೊಂದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾಲೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜೋಡಿಪುರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸುಗಟೂರಿನ ಪಾಠೀಗಾರರ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಪುರಾತನ ಶಾಸನಗಳು ಲಭ್ಯವಿದ್ದು, ಇದು ಇಮ್ಮಡಿ ದೇವರಾಯನ ಕಾಲದ ಶಾಸನವಾಗಿದ್ದು, ಸುಗಟೂರಿನ ತಮ್ಮೇಗೌಡನದಾಗಿದ್ದು. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೇಗೌಡನ ತಂಡೆ ದೇವಪ್ಪಗೌಡ ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿರುವುದು ಹಾಗೂ ದೇವಪ್ಪಗೌಡನ ಮಗನಾದ ತಮ್ಮೈಪ್ಪಗೌಡನು ಕ್ರಿ.ಶ.1422 ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.1464 ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾಲೂರು ತಾಲೂಕು ಜೋಡಿಪುರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿರುವ ಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನವು ದೇವಪ್ಪಗೌಡನಿಗೆ ಒಳಿತಾಗಲೆಂದು ದಾನಬಿಟ್ಟ ಅಂಶವನ್ನು ಸಹ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ.

ಚಿಕ್ಕರಾಯತಮ್ಮೇಗೌಡ ಕ್ರಿ.ಶ.1469ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.1542ರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಗಟೂರು ರಾಜ್ಯವು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇವನ ನಂತರ ಇವನ ಮಗನಾದ ಇಮ್ಮಡಿ ತಮ್ಮೇಗೌಡನ ಕ್ರಿ.ಶ.1549ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.1608ರ ವರೆಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿದ್ದ ಅಯ್ಯಪ್ಪಗೌಡನು ಇವನ ಗಂಡು ಮಗನಾಗಿದ್ದು, ಇವನು ಕೋಲಾರ ಹಾಗೂ ಮುಳಬಾಗಿಲು, ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಗುಮ್ಮಣಾಪುರದ ವೀರಮಹೇಶ್ವರರು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಭೂದಾನ ನೀಡಿದ ಅಂಶ ಕ್ರಿ.ಶ.1574ರ ಗುಮ್ಮಣಾಪುರದ ಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಇಮ್ಮಡಿ ಚಿಕ್ಕರಾಯ ಚಿಕ್ಕತಮ್ಮೇಗೌಡನು ಕ್ರಿ.ಶ.1670ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.1673ರವರೆಗಿನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ.1686ರಲ್ಲಿ ಇವನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಪ್ರಾಂತವು ಮೊಫಲರ ವಶವಾದಾಗ ಯೂಸುಫ್.ಬಿ ಎಂಬ ಮುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವೀಕನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಷಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ದತ್ತಿಬಿಟ್ಟ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಳಬಾಗಿಲಿನ 1688ರ ಶಾಸನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಮ್ಮಡಿ ಮತ್ತು ಮುಮ್ಮಡಿಗಳು ಉಧ್ಘಾತವಾಗಲು ಸುಗಟೂರಿನ ಸ್ಥಳ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನಾಯಕನಾದ ಪೆದ್ದ ತಿಮ್ಮಾರಾಯನಿಗೆ ದಿವಾನರಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮನಾದ ಜಿಕ್ಕೆ ತಿಮ್ಮಾರಾಯನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಕೂಗಿ ಕಲಹಗಳು ಹುಟ್ಟಿತು. ಜಿಕ್ಕೆತಿಮ್ಮಾರಾಯ ತನಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗ ನೀಡುವಂತೆ ಕೋರಿ ಪೆನುಗೊಂಡ ರಾಜರಿಗೆ ವಿಜಾಪುನೆ ಅಥವಾ ಮನವಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಂದಿಸಿದ ರಾಜನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದ ಭೂ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪೆದ್ದತಿಮ್ಮಾರಾಯನು ಒಬ್ಬನೇ ಪಾಳೇಗಾರನಾಗಿರುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು 15 ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ ರಾಮಸಮುದ್ರದ ಪೂರ್ವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಮ್ಮಾರಾಯನನ್ನು ಅಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.

ಆದರೆ ತಿಮ್ಮಾರಾಯನು ಜನರಿಂದ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಜನರಿಂದ ಕಂದಾಯವು ಪೆನುಗೊಂಡದ ವಿಜಾನೆಗೆ ಜಮಾವಾಗದ ಕಾರಣ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಗಾರರು ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ಬಂದು ವಾಪ್ಸು ಹೋದಾಗ, 3ನೇ ಬಾರಿ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ಜಿಕ್ಕೆತಿಮ್ಮಾರಾಯನ ನಿವಾಸವನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಭೀತನಾಗಿ ಜಿಕ್ಕೆತಿಮ್ಮಾರಾಯನು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ನೇರೆಯ ಕೋಲಾರದ ಪಾಲಾರ್ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿನ ಹೊದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತುಕೊಂಡು ದಿನವಿಡೀ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಕಳೆದನು.

ದಿನ ಬೆಳಕಾದಾಗ ಜಿಕ್ಕೆತಿಮ್ಮಾರಾಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ತೋಟಿ-ತಳವಾರರು, ನೀರಗಂಟಗಳು ಹುಡುಕಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಜಿಕ್ಕೆತಿಮ್ಮಾರಾಯನು ಹೊದೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ, ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿಯ ಕರಣಗಳು ಸ್ವರ್ತಿಸುವ ಸಮಯದಿ ಒಂದು ಸರ್ವವು ತನ್ನ ಹೆಡೆಬಿಜ್ಜಿ ತಲೆಯ ಹತ್ತಿರವಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಇಮ್ಮಡಿ ಮತ್ತು ಮುಮ್ಮಡಿ ಎಂಬ ತೋಟಿ-ತಳವಾರರು ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಸರ್ವಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಏರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ಕಣ್ಣರೆಯಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಿಕ್ಕೆತಿಮ್ಮಾರಾಯನನ್ನು ಹೊದೆಗಳಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕರೆತೆಂದರು. ಈ ವಿಜಾರ ಸುಗಟೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿನ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠರ ಬಳಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ ಜಿಕ್ಕೆತಿಮ್ಮಾರಾಯನಿಗೆ ರಾಜಯೋಗದ ಅಧಿಕ್ಷಾಪಿದೆ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠರ ಅಣತಿಯಂತೆ ನಡೆಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣೇಭೂತರಾದ ಇಮ್ಮಡಿ ಮುಮ್ಮಡಿರವರನ್ನು ಹುರಿತು ನಿಮಗೆ ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿ ಖಣದನ್ನು ತೀರಿಸಲಿ ಎಂದು ತಿಮ್ಮೇಗಾದರು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಇಮ್ಮಡಿ-ಮುಮ್ಮಡಿರವರು ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗೌರವಾರ್ಥವಾದ ದೊಣ್ಣೆಕೋಲನ್ನು ಮೂರೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿರುವ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ವಂಶವಿರುವ ತನಕ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳಾದ ಇಮ್ಮಡಿ-ಮುಮ್ಮಡಿ ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕರೆದರೆ ನಮಗೆ ಅದೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜರು ಸಮೃತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಜಮೀನುದಾರರ ಪಾಳೇಗಾರರ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ಇಮ್ಮಡಿ-ಮುಮ್ಮಡಿ ಪದಗಳ ವಾಡಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಹಾಗೂ ದೊಣ್ಣೆಕೋಲು ಮೂರೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಜಮೀನ್ಯಾರು ಸುಗಟೂರಿನಿಂದ ತಂದಿರಿಸಿದ ತೋಟ ನೀರಗಂಟ ವಂಶದ ಶಾಸ್ತರ ಪ್ರಕಾರ ಜರುಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಇಮ್ಮಡಿ-ಮುಮ್ಮಡಿಗಳು ಬರೀ ಸುಗಟೂರಿನ ಪಾಳೇಗಾರರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಹಲವಾರು ರಾಜ-ಸಂಪಣ-5, ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ-1, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್, 2023 ISSN: 2582-2284, ಪು.ಸಂ.68-75.

ಮಹಾರಾಜರ ಹೆಸರಿನ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಹಲವಾರು ಇತಿಹಾಸದ ಮುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ರಾಜಾಡಳಿತಗಾರರು ಪೆನುಗೊಂಡದ ರಾಜರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ರಾಜರು ಚಿಕ್ಕತಿಮ್ಮರಾಯನನ್ನು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಲು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಮಧುರಾನಗರದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೋತೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಂತಹ ತಾಯಿಗಂಗಮ್ಮ ದೇವಿಯನ್ನು ಪಾದಚೀತ ಶಿಲ್ಬಾ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಹಾಗೂ ಕುಲದೈವ ಏರಬಂಧ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಒಂದು ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ 60 ಎಮ್ಮೆ ಬಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ, ಅಡುಗೆ ಹಾತ್ರೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಅವಶ್ಯಕ ಸಾಮಾನುಗಳೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕುಲ ಬಾಂಧವರು, ಬಂಧುಮಿಶ್ರರು ಹಾಗೂ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಸುಮಾರು 500 ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಮೇತ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಅಂಧ್ರ-ಕನಾರ್ಕಟಿಕದ ರಾಮಸಮುದ್ರಂನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿನ ಗೌಡಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿದರು ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕರಾಯ ತಮ್ಮೇಗೌಡನು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಣ್ಣಕೆರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ‘ಗೌಡ ಸಮುದ್ರ’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಗಂಗಾದೇವಿಯು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗಿನ ಈ ಸ್ಥಳ ರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಾಳೆ ನೀವುಗಳು ಕೊಂಡಿನ್ನೆ ನದಿ (ಮುಳಬಾಗಿಲು) ಮೈದಾನ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಮಂಗನೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿವಾಸವು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪಾಲಾರ್ ನದಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಫಲವಶ್ವಾದ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾದ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತ್ರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಶರೀರವಾರಿಯಂತೆ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರೆ ಶುಭವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಾಯಿ ಗಂಗಮ್ಮನ ಮಾತಿನಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಗಟೂರಿನಿಂದ ಬಂದಂತಹ ರಾಜಮನೆತನಗಳು (ಲಿಂಗಾಯಿತ - ಮುರಸುವಕ್ಕಾಗಿ) ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆ ನಿಂತರು.

ಚಿಕ್ಕತಿಮ್ಮರಾಯರ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಮಾರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಾಗ ಬರುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೃನವರ ವಿಗ್ರಹದ ತೀಲೆ ಇರುವ ಬಂಡಿಯ ಗಾಲಿಯ ಅಷ್ಟು ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟರು. ರಾತ್ರಿ ಚಿಕ್ಕ ತಿಮ್ಮರಾಯನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೀನಿರುವ ಸ್ಥಾನವೇ ನನಗೆ ಜಿಚಿತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ದಿನ ಸ್ವಸ್ತಿ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕವರ್ಷ ಸರಿಯಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ.1518ರಲ್ಲಿ ಬಹುದಾನ್ಯ ನಾಮ ಸಂಪತ್ತರ ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ದಿನದಂದು ಇಮ್ಮಡಿ ಚಿಕ್ಕರಾಯರ ತಮ್ಮಿಯ್ಗೌಡ ಭೂಮಿಮೂಜೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಗಂಗಮ್ಮ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಹಿಂಗೆ ಸುಗಟೂರು ಕೋಲಾರ, ಮುಳಬಾಗಿಲು (ಮುಳುವಾಯಿ) ಸೀಮೆಗಳು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖ ಆಡಳಿತ ಘಟಕಗಳು ಆಗಿದ್ದವು.

ಚಿಕ್ಕರಾಯ ತಮ್ಮೇಗೌಡನ ಸಹೋದರಿಯಾದ ಹಲಸಮ್ಮಳು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ.1500ರಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಮುಳಬಾಗಿಲು ಕಾಲ್ಕುಳಿನ ಆವನಿ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿರುವ ಧನುಷ್ಮೋಟಿ ಶೀಘ್ರದ ಉತ್ತರಕ್ಕಿರುವ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಬರುವ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ಸೀತಾಭಗವತಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತ ಸ್ಥಳ ಎಂಬುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಡುವ ಶಾಸನಗಳಿದ್ದು, ಈ ಶಾಸನಗಳ ಬಳಿ ಸುಮಾರು 16 ದೇವತೆಗಳ ಏಕಪಾದ ಶೀಲಗಳನ್ನು ರೇಖಿಸಿ ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರ, ರಾಮ, ಸೀತೆ, ಕಾರ್ತಿಕೆಯ, ಕಾಮದೇವ, ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿ, ಅಹವಾನಿಯ,

ಗೃಹಸ್ವತ್ತ ಮತ್ತು ವಾಲ್ಯೇಕ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿ, ಪಿಂಡ ಪ್ರಥಾನವನ್ನು ಪಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಸನದಿಂದ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೋಲಾರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬೀಟೇನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಸುಮಾರು ಕ್ರ.ಶ.1559ರ ಶಾಸನವು ವೀರಭದ್ರ ದೇವಾಲಯದ ಅರ್ಚಕರಾದ ನಂಜಯ್ಯನಿಗೆ ವೀರಭದ್ರ ದೇವರಿಗಿಂದ ಹೊಲವನ್ನು ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಂಶವನ್ನು ಶಾಸನವು ದಾಖಿಲಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹಾಗೂ ಕೋಲಾರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಂದಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ದೇವರ ಮೂರಜಾ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳಿಂದ ದಾನ ಬಿಟ್ಟ ಅಂಶವನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಸನವು ದಾಖಿಲಿಸಿದೆ.

ಕ್ರ.ಶ.1614ರ ಶಾಸನವು ಕೋಲಾರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಗರುಡನಹಳ್ಳಿಯ ಪಟ್ಟದ ಗುರುನಂಜೇದೇವಯ್ಯ ಸುಗಟ್ಟಾರು ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಆಪ್ತರಾಗಿದ್ದ ಅಂಶವು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕರಾಯ ತಮ್ಮೇಗೌಡನ ಆಳ್ಳಿಕೆಗೆ ಸೇರಿದ ಕ್ರ.ಶ.1657ರ ಚಿಕ್ಕಹೊಳಲಿ ಶಾಸನವು ಪಾಳೇಗಾರನು ಅಲ್ಲಿಂದು ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನೆಂದು, ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ ಅಂಶವು ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೋಲಾರದ ದಕ್ಷಿಣಕಾಶಿ ಎಂದೆನಿಸಿರುವ ಅಂತರಗಂಗೆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಬರನಾಥ ಮತ್ತು ಕಾಮಾಕ್ಷಮ್ಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ 33 ಗಣಮೂರ್ತಿ ಅಂದರೆ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಶಿವಕಾಂಚಿಮರ ಎಂದು ಮನರ್ಥಾಮಾರ್ಕರಣ ಮಾಡಿದ ಅಂಶವು ಇಮ್ಮಡಿ ಚಿಕ್ಕರಾಯ ತಮ್ಮೇಗೌಡನ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಕ್ರ.ಶ.1670ರ ಕೋಲಾರದ ಹರಳಕುಂಟೆ ಶಾಸನದಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕೋಲಾರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಲ್ಲಂಡೂರಿನ ಕನ್ನಡಭಾರತಿ ಅಗ್ರಹಾರ ಎಂಬ ಅಭಿಧಾನವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಇಮ್ಮಡಿ ತಮ್ಮೇಗೌಡನ ಹೆಂಡತಿಯು ಬ್ಯಾರಕೂರಿನ ಚೋಕ್ಕಣ್ಣಗೌಡರ ಮಗಳಾಗಿದ್ದು, ಈಕೆಯ ಹೆಸರು ವೆಂಕಟಾಂಬೆ ಈಕೆಯು ಕೃಷ್ಣಸೋಮಯಾజಿಗಳ ನೇತ್ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಸ್ತೋಮ ಯಾಗವನ್ನು ಮುಳಬಾಗಿಲಿನ ಆವನಿಯ ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದಳು ಹಾಗೂ ಆವನಿಯು ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ಥಳವೆನ್ನಬಹುದು.

ಆವನಿಯ ನಾಗರಕುಂಟೆಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿನ ದೊರೆತಿರುವ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮೇಗೌಡನ ಮಗಳಾದ ಕೆಂಪಮ್ಮುಕು ಕಾಶಿ ಅಮೃತಮಲ್ಲಿಕಾಜುನವಿಗೆ ಯಜ್ಞಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಈ ದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಸೂತ್ರಪ ಸ್ಥಳಂಭವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಸುಗಟ್ಟಾರಿನ ಪಾಳೇಗಾರರ ಆಡಳಿತವು ಕೋಲಾರ, ತೋರದೇವಂಡಹಳ್ಳಿ, ಕಲ್ಲಂಡೂರು, ವಡಿಗೆನಹಳ್ಳಿ, ಬುಸ್ಸನಹಳ್ಳಿ, ಆವನಿ, ಮಳ್ಳಾರು, ಗುಮ್ಮಡೆಡ್ಡಿಮರ, ಸುಗಟ್ಟಾರು, ಹೋಳೂರು, ಮಂಡಿಕಲ್, ಹರಳಕುಂಟೆ, ಉತ್ತಮಾರು, ತೊರ್ಕಹಳ್ಳಿ, ಕೇಲುಕೊಪ್ಪ, ಮತ್ತಾರು ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಳೇಗಾರರ ಶಾಸನಗಳ, ಸ್ವಾರಕಗಳ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಮೂಲ ಸುಗಟ್ಟಾರು ಪಾಳೇಗಾರರ ಏತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಹತ್ವ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಭೋಗೋಳಕ ಹಿನ್ನಲೆ ಸಂಪರ್ಕಗಳ ಮಹತ್ವ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು

ನೇಲೆಸಿದ ಜನರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಹಲವು ನಾಯಕ ಅಥವಾ ಪಾಳೇಗಾರರ ವಿವಿಧ ದಂತಕಥೆ ಮೌಲಿಕ ದಾಖಿಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಾಡಪ್ರಭುಗಳ ಮೂಲದವರಾದ ತಮ್ಮೇಗೊಡರು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕಂಚಿಯಿಂದ ಬಂದು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇವರ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರ, ಮುಳಬಾಗಿಲು, ಹೊಸಕೋಟಿ, ಶಿಳ್ಳಪಟ್ಟಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಪಾಲಾರ್ ನದಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹಲವಾರು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಾಖಿಲೆಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಜನರ್ವವನದ ಮಹತ್ವ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವಂತಹದು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಜಿತ್ತರಂಜನ್ (ಸಂ). ಹೆಚ್. (2005). ಭಾರತದ ಗ್ರಾಮೀಣರ್/ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಗ್ರಾಮೀಣರ್, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ.
- ಒತ್ತನಪಲ್ಲಿ ಮುನಿರತ್ತಂರೆಡ್ಡಿ (ಸಂ). (2010), ಶ್ರೀ ಸುಗಂಥ ಗಂಗಮ್ಮ ಜಾತರ (ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ).
- ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ್. ಏ. (2022). ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೋಲಾರದ ದರ್ಶನ-1, ಕೋಲಾರ.
- ಕ್ರೀತ್ರಕಾಯ್ದ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೆಲಸಗಳು.